

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς Ἀθηναϊκῆς δίδεται δωρεάν
χρωματισμένη εἰκὼν τῆς ὠραίας Βερετίας.

Οἱ ἄνθρωποι δὲν σφάλλουσι τόσον ποθοῦντες τὴν
πρόδοσιν αὐτῶν ὅσον κρίνοντες τί ἐστὶν πρόδος καὶ ὁ-
ποία ἡ ὁρῆ αὐτῆς μέθοδος. Φιλοδοξία ἔχουσα συνεί-
δησιν ἐν αὐτῇ ἐστὶν πάντοτε ὡς φιλόπονος καὶ πι-
στός μηχανικός, ἥτις κατασκευάσει τὴν ὁδόν, μεταξύ
ἑαυτῆς καὶ τῆς ὑψίτης ἐπιτυχίας, διὰ τῆς πιστοτέ-
ρας καὶ λεπτοτέρας ἐπιτελέσεως τοῦ καθήκοντος. Ἡ
ἐλευθερία νὰ προβῶμεν ἀνωτέρω ἢ ὅσον εἴμεθα διδεται
μόνον ὅταν ἐξεπληρώσαμεν τὸ καθήκον τὸ ἐπιβαλλό-
μενον ἡμῖν. Ὁ ἄνθρωπος ἀποδεικνύει ἑαυτὸν ἱκανὸν
νὰ ἀναβῆ ὑψηλότερον ὅταν φανῆ πιστὸς ἔνθα νῦν εὐρί-
σκεται. Ὁ ἄνθρωπος ὁ μὴ πράττον καλῶς ἐν τῇ ἐνε-
στάσει αὐτοῦ θέσει, διότι ποθεῖ νὰ ἀναβῆ ὑψηλότερον,
δὲν εἶναι κατάλληλος οὔτε νὰ μὲνῃ ἔνθα ἐστὶ· εἶναι
ἤδη ἱκανῶς ὑψηλὰ, καὶ πρέπει νὰ τεθῆ χαμηλότερα.

Θεωρήσατε τὸ τέλος τῆς κοσμικῆς φιλοδοξίας ὁ-
ποῖον τι ἐστὶ. Λάβετε τοὺς τέσσαρας μεγίστους δεσπό-
τας τοῦ κόσμου. Ὁ Ἀλέξανδρος, ὅταν καθυπέταξε
ποσοῦτον τὰ ἔθνη ὥστε ἔλαβε διότι δὲν ὑπῆρχον πλεί-
ονα νὰ κατακτήσῃ, ἐπὶ τέλους ἐπυροπόλησε μίαν πό-
λιν, καὶ ἀπέθανεν ἐν σκηνῇ ἀκολασίας. Ὁ Ἀντίβας
ὅστις ἐπλήρωσε τρία κοιλὰ διὰ χρυσῶν δακτυλίων τὰ
ὅποια συνήγαγεν ἀπὸ τοὺς φονευθέντας εὐγενεῖς, ἀπέ-
θανεν ἐπὶ τέλους διὰ δηλητηρίου ὅπερ ἔλαβε διὰ τῆς
ἰδίας τοῦ χειρὸς, ἀκλαυστος καὶ ἀγνωστος, ἐν ξενί-
γῃ. Ὁ Καῖσαρ κατακτῆσας 800 πόλεις, καὶ βάψας τὰ
ἐνδύματα αὐτοῦ διὰ τοῦ αἵματος ἐνὸς ἑκατομμυρίου
ἐχθρῶν του, ἐμαχαιρώθη ὑπὸ τῶν καλλιτέρων φίλων
του, ἐν αὐτῇ τῇ θέσει ἔνθα ὑπῆρξεν ἡ σκηνὴ τοῦ με-
γίστου θριάμβου του. Ὁ Ναπολεὼν ἀφοῦ ἐγένετο ἡ μά-
στιξ τῆς Εὐρώπης, καὶ ὁ ὀλετῆρ τῆς πατρίδος του, ἀ-
πέθανεν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἠττημένος καὶ αἰχμαλώτος. Οὐ-
τω λοιπὸν ἀῆ ἐλπίς τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀπολεσθῆ
(Παροιμ. ι', 28).

Κατὰ τὴν στέφιν τοῦ Πάπα, ὁ τελετάρχης φέρε
ἀνημμένην λαμπάδα διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς, καὶ κάλα-
μον, ἐφ' οὗ δρᾶξ λίνου εἶναι ἐντεθειμένη, διὰ τῆς ἐ-
τέρας. Τὸ λίνον ἀνάπτεται ἐπὶ στιγμὴν ἀναφλέγεται,
καὶ εἴτα σβέννυται ἢ δὲ λεπτὴ τέφρα πίπτει ἐπὶ τῶν
ποδῶν τοῦ πομφίρκου, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς ψάλλουσιν «Pa-
ter Sanctus sic transit gloria mundi»—«Ἄγιε πά-
τερ οὕτω παρέρχεται ἡ δόξα ἡ ἐγκόσμιος.»

ΠΕΡΙ ΑΙΜΟΠΤΥΣΕΩΣ

[Ἰὰ Ι. Π. ΗΥΡΑΛ]

Ἐὰν αἵφνης πτύσῃ τις αἷμα, ἐξετασθήτω ἐν πρώ-
τοις μήπως προέρχεται ἐξ αἰμορραγίας τῶν ὀπισθίων
τῆς κοιλότητος τῆς ρίνος. Τοῦτο κατάδηλον γίνεται
ὅταν θεωρηθῆ ὁ φάρυγξ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται αἷ-
μα· καὶ ὅταν φυσήσῃ τις σφοδρὰ τὴν ρίνα, καὶ μετὰ
τῆς βλένης ἐξαχθῆ αἷμα ἐπὶ τοῦ ρινομάκτρον. Ἡ τοι-
αύτη αἰμόπτυσις οὐδόλως ἐστὶν ἀξία προσοχῆς.

Ἐὰν ὅμως τοιαῦτα φαινόμενα μὴ παρίστανται, ἡ αἰ-
μόπτυσις προέρχεται ἐκ τοῦ πνεύμονος. Ἐν τοιαύτῃ
περίπτώσει τρεῖς ἀρχικὰ αἷτια προκαλοῦσι ταύτην, ἡ
μετάστασις, ἡ συμφόρησις, καὶ ἡ φθίσις.

Ἡ μὲν μετάστασις προέρχεται ὅταν αἵφνης κατα-
παύσῃ συνήθης αἰμορραγία ἄλλου ὄργανου τοῦ σώμα-
τος. Οὕτως ἐνίοτε ἐπισυμβαίνει αἰμόπτυσις ἐξ ἐπισχέ-
σεως περιοδικῆς αἰμορραγίας, τῶν αἰμορροϊδῶν, καὶ
πάσης ἄλλης συνήθους αἰμορραγίας.

Ἡ δὲ συμφόρησις γίνεται ἐκ σφοδρῶν ἀναπνοῶν, ὡς
συμβαίνει ὅτε τίς τρέχῃ πολὺ, ἐκ φωνασκίας, ἐκ σφο-
δρᾶς φωνήσεως, ἐκ μεγάλης χρήσεως πνευστικῶν μου-
σικῶν ὄργανων, ἐξ εἰσπνοῆς ἀτμῶν δρυμῶν, κτλ.

Κατ' αἰμορραγίας ταύτας τὰς περιπτώσεις ἡ αἰμό-
πτυσις οὐδὲν διαταρακτικὸν ἐπὶ τῆς ζωῆς παρέχει.

Πρὸς θεραπείαν θέτον τὸν πάσχοντα καθεζόμενον
ἐν καθαρῷ ἀέρι δροσερῷ καὶ οὐχὶ θερμῷ, χαλάρωσον
τὰ συσφιγγόντα τὸν θώρακα ἐνδύματα, ἀπηγόρευσον